

har troet kunde finde sin Plads ogsaa i et Contingentforslag, er den i § 3 indeholdte, at det skal være den, som benytter Selvangivelse, tilladt at opgive sin skattepligtige Indtægt efter Gjennemsnittet af hans Indtægter i de 3 sidste Aar, istedetfor at den ellers skal opgives efter det sidste Aars Indtægter. Jeg har efter min Erfaring ikke kunnet nægte, at Gjennemsnittet af de 3 sidste Aars Indtægter maaffee ligger Sandheden nok saa nær som det sidste Aars Indtægt, og da denne Tanke allerede fremkom her i Thinget under Sagens Behandling her og er bleven støttet i det andet Thing, har jeg ikke havt nogen Betænkelighed ved at optage den, især i en Lov, som kun er bestemt til at skulle benyttes eengang. Der var desuden en hyderligere Anledning dertil, den nemlig, at efter de Forandringer, som ere foretagne med Hensyn til Skattens Opkrævning, hvorefter Opkrævningsterminerne ikke komme til at ligge saa nær ved Indtægtsaaret, som man ellers ønsker, vil det findes naturligt, at man giver en vis Frihed af den Art, som er indrømmet i § 3, forsaavidt Selvangivelse benyttes. — Den næste Gruppe af Endringsforslag angaaer Fjernelsen af Regjeringscommissairerne. Det er utvivlsomt, at Ansættelsen af saadanne Commissairer var nødvendig, naar man overhovedet skulde gaae ind paa Procentsystemet, saaledes som det er opstillet i Lovforslaget; men det har ikke kunnet undgaae min Opmærksomhed, at det ogsaa var en af de Stykker, som fulgte med det System, og den, som, saa at sige, har vakt meest Modbydelighed for det hele System. Deels medfører det en ikke saa ganske ringe Bekostning, og deels blive disse Commissairer dog aabenbart stillede, om ikke ligefremt i et oppositionelt saa dog i et meget stærkt contro- lerende Forhold til Befolkningen og navnlig til Communerne, hvilket hos Nogle har frem- kaldt den Forestilling, som man ikke har været istand til at afdisputere dem, at Communerne selvstændighed krænkedes derved. Jeg for mit Vedkommende erkjender ikke denne Forestillings Berettigelse, men det er ikke lykkes mig at afvinge de Folk, som nu have den Overbe- visning, denne Erkjendelse. Disse Regjerings- commissairer, hvor nyttige de end kunne være, ogsaa under Contingentsystemet, behøvedes dog

aabenbart ikke her, og den anden Gruppe af Endringsforslag gaaer derfor ud paa at ud- slyde dem og Alt, hvad dermed staaer i For- bindelse, navnlig ogsaa — hvad der jo følger af sig selv — Bestemmelserne om deres Ga- gering eller Honorering, hvad man nu vil kalde det. Derimod har jeg ligesaa lidt nu som tid- ligere troet at kunne undvære Districtscommis- sairerne eller, som de nu kaldes, Skattecommis- sairerne, idet jeg maa ansee dem som en nyttig Veiledning for Communerne og som det eneste Middel, Loven giver Regjeringen til at paasee, at Ansættelsen af Skatteindtægten bliver nogen- lunde eens opfattet i de forskjellige Communer; navnlig naar hensees til Muligheden af en aarlig tilbagevendende Indkomsskat, mener jeg, at det vil være ikke uden Betydning, at der bydes Communerne den Veiledning, man kan byde dem til at komme paa rette Fod med Hensyn til Maaden at ansætte Indtægten paa. Jeg har fremdeles i Overensstemmelse med de Udtalelser, som ere faldne fra forskjel- lige Sider, søgt igjen mere at frembrage det communale Element, der jo maa ansees for at være fyldestgjørende ved Contingent- systemet. Jeg har saaledes ved Overskattes- commissiøns Sammensætning forladt den Bestemmelse, der er indkommen i Folkethinget om, at Pladserne deri skulde besættes alene af Regjeringen, og derimod igjen indført den Sam- sætningsmaade, som har været paatænt her i Thinget og ligeledes har været paatænt i et tidligere Krigsskatlovsforslag, den nemlig, at to af denne Commissiøns Medlemmer ind- sættes af Amtsraadet, ligesom jeg paany har indsat Amtsraadet i det Forhold ligeoverfor Communerne, som det ifølge den tidligere Krigs- statlov indtog; men paa den anden Side har jeg ogsaa, belært af Erfaringen, fundet det nød- vendigt, naar man indrømmer Communerne al den Frihed, som kan bestaae med de dem overdragne Forretningers Tary, at der da til- lige gives et Middel i Regjeringens Haand til at tvinge enten uvillige eller uetterrettelige Com- muner til at opfylde deres Pligt, og som Følge- deraf vil man finde en Tvangsbestemmelse ind- ført i en af de sidste Paragrapher, der giver Regjeringen Myndighed til at mulctere Sog- nesforstanderskaberne, dog saaledes, at Rettens